

De eerste brief van Johannes, deel 5^{1 2}

Zoals we eerder zeiden zijn de drie brieven van Johannes een studie over tegenstellingen. Johannes stelt Gods weg tegenover Satans weg. Hij doet dit in eenvoudige en gemakkelijk te begrijpen taal. Hij laat dit zien van de twee wegen:

- wandelen in het licht
- wandelen in de duisternis

Dat is het hele onderwerp van zijn drie brieven.

Even een korte samenvatting. Gods weg is licht en de Geest der waarheid. Dit betekent dat hij ons het *ware fundament* verschaft van het christen-zijn door Jezus Christus en God de Vader. Dat fundament is gebaseerd op:

- licht
- waarheid
- liefde
- bekering
- de Geest van God
- gehoorzaamheid en het houden van de geboden
- ware kennis
- blijven leven in overeenstemming met Gods weg
- het geestelijk inwonen van Christus in iedere christen
- eeuwig leven

Satans weg is de *geest van* misleiding of *de geest van dwaling* en we moeten beide kennen. Laten we 1 Johannes 4:6 lezen; dat is een samenvatting van alles wat er in zijn drie brieven aan de orde komt.

1 Johannes 4:6 Wij zijn uit God [En wat moeten we dan weten?]; wie God kent, hoort naar ons; wie uit God niet is, hoort naar ons niet. Hieraan onderkennen wij de **Geest der waarheid** en de **geest der dwaling**.

¹ Gebaseerd op de Bijbelstudie 'First Epistel of John V' gegeven op 2 juli 1994 door Fred R. Coulter.

² Bijbelteksten zijn ontleend aan de NBG-vertaling 1951.

Ook *echte* christenen kunnen worden misleid, al zijn er mensen die beweren dat dit niet mogelijk is. Laten nog maar eens lezen:

Mattheüs 24:24 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, **ware het mogelijk**, ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Er staat niet dat het onmogelijk is! En er zijn veel andere Schriftgedeelten waarin wordt gewaarschuwd om ons niet te laten misleiden. Deze waarschuwingen zouden helemaal niet nodig zijn als dat onmogelijk was.

Satans weg is wandelen in duisternis – de *geest van misleiding*. De hoofdpunten hiervan zijn:

- duisternis
- misleiding en leugens
- God en de gemeente haten, want men heeft de wereld lief
- de geest van de duivel – waardoor hij kan beïnvloeden, zelfs bezit nemen; dat is een namaakverwekking
- ongehoorzaamheid of het overtreden van de geboden, wetteloosheid
- valse kennis
- blijven leven in overeenstemming met de duivel en zijn misleiding
- de duivel motiveert zijn kinderen geestelijk
- eeuwige dood

Johannes legt specifiek in zijn eerste brief uit hoe christenen in tijden van verwarring en misleiding zich kunnen oriënteren. Hoe ze trouw aan God kunnen blijven. Hoe ze het verschil tussen waarheid en dwaling kunnen begrijpen.

Nog een korte samenvatting van leven in het licht tegenover leven in de duisternis:

- Leven in overeenstemming met de waarheid is **wandelen in het licht**. We wandelen dan voortdurend in het licht en zoals we zagen **gaan we naar het licht toe**.
- In zonde leven is *wandelen in de duisternis*. Als mensen zondigen brengt dit geestelijke duisternis teweeg.

Als mensen zondigen **en zich bekeren** wordt (zoals we zullen zien) alles weer rechtgebred. God zal ons van die zonde reinigen. Maar als mensen zondigen en in duisternis blijven wandelen en **zich niet bekeren**, worden ze blind – **geestelijk blind!** Daarna weten ze niet waar ze heengaan.

Als we beweren dat we geen zonde hebben *ontkennen we de zondige natuur van de mens*. De waarheid is dan niet in ons en we leven derhalve in zonde.

Als we beweren niet te hebben gezondigd dan maken we door ons handelen en gedrag God tot een leugenaar. Denk daar eens over na. Hoe ernstig is het dat we **God** tot een leugenaar maken. Het is één ding om te liegen en dus een leugenaar te zijn, maar het is een heel ander ding als we door handelen en gedrag en uitspraken **God tot leugenaar maken!**

Maar als we onze zonden belijden dan reinigt God ons van alle zonden en ongerechtigheid.

Kijk nu eens naar de vergelijkende Schriftgedeelten in 1 Johannes en wat ik heb gedaan. Ik heb de dingen genomen die gaan over *wandelen in zonde* of *wandelen in de duisternis* en *in zonde leven*. Johannes creëert een parallel in enerzijds de verzen 6, 8 en 10 van hoofdstuk 1 en anderzijds de verzen 7 en 9 van hoofdstuk 1 en de verzen 1 en 2 van hoofdstuk 2. Laten we eerst de ene kant van de parallel lezen en let daarbij op de uitspraken die met *indien* beginnen.

1 Johannes 1:6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben [dus beweren Hem te kennen] en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en **doen** de waarheid **niet**;

Het Grieks *de waarheid doen* betekent hier leven in overeenstemming met de waarheid. En iedere keer als we het woord *waarheid* tegenkomen moeten onmiddellijk bepaalde Schriftgedeelten in ons denken opkomen.

- Gods Woord is waarheid
- Gods geboden zijn waarheid
- Gods wetten zijn waarheid
- al Gods voorschriften zijn waarheid

Als we in het tweede hoofdstuk aankomen zullen we zien hoe belangrijk het houden van de geboden is. In alles wat we lezen, kijken we naar beweringen in het meervoud: *wij*. Dat kan of slaan op de apostelen of op de christenen als groep.

1 Johannes 1:8 Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, ...

Dat betekent wat we beweren geen zondige natuur te hebben, dat alle mensen goede mensen zijn en dat alle mensen rechtvaardige mensen zijn en dat alle goede mensen overal ter wereld met elkaar zullen gaan samenwerken om een schitterende nieuwe wereldorde op te bouwen. Daar draait het bij de *geest der misleiding* om.

1 Johannes 1:8 ..., misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet.

We hebben hier dus twee dingen: zij leven niet in overeenstemming met de waarheid en de waarheid kan niet in hen zijn. Waarom? *Omdat we kijken naar de verschillen die we de vorige keer in 1 Johannes 4:6 lazen* – we moeten de *geest der waarheid* en de *geest der dwaling* kennen.

1 Johannes 1:10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet.

Laten we nu naar de andere kant van de parallel kijken, naar wandelen in het licht.

1 Johannes 1:7 maar indien wij in het licht wandelen, [En hoe moeten we dat doen?] **gelijk Hij in het licht is**, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

In Efeziërs 5 zagen we de vorige keer dat God ons wast, Christus wast de Kerk als volgt: *haar reinigende door het waterbad met het woord*. Zo reinigt Hij ons van alle zonde.

1 Johannes 1:9 Indien wij onze zonden belijden [dat is dus bekering], Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Dat gaat dus nog een beetje verder. Dit gaat om zo te zeggen over de zonden die *niet tot de dood* zijn – het doel missen – de zonden die voortkomen uit menselijke fouten. Dit lijkt meer op onbezonnenheid dan op grove, ernstige zonden. Maar bij een juiste houding van bekering reinigt Hij van alle ongerechtigheid.

1 Johannes 2:1 Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorpraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige;

Christus *pleit* dus voor ons, *komt* voor ons *tussenbeide*, Hij is onze Hogepriester aan de rechterhand van God de Vader. Door Hem kunnen wij voor het aangezicht van God de Vader verschijnen:

- in gebed
- in gemeenschap met Gods Heilige Geest
- in gemeenschap met Hen
- in gemeenschap met elkaar

1 Johannes 2:2 en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld.

Verzoening betekent een voortdurende bron van barmhartigheid en vergeving. Inderdaad Gods plan is dat Hij de wereld zo lief had dat Hij behoud zal geven aan allen die in Jezus Christus geloven.

Laten we nog eens naar enkele van deze dingen terugkijken.

1 Johannes 1:7 maar **indien wij in het licht wandelen, ...**

Wat betekent het te *wandelen in het licht*? Wandelen in het licht *is leven in overeenstemming met de waarheid*. Door de Geest der waarheid:

- *wandelt men in de waarheid*
- *leeft men in de waarheid*
- *heeft men de waarheid lief*

Dat betekent het te *wandelen in het licht: leven in het licht, wandelen in het licht, het licht liefhebben*. Teneinde in het licht te wandelen en te leven moet een christen afstand nemen van zonde, zijn zonden belijden, zijn zondige natuur erkennen. Dat is de hele sleutel die van belang is voor onze relatie met God de Vader en Jezus Christus.

We zullen gaan zien dat we ook *de geboden van God dienen te houden* – en dat is het punt dat ons begrip gaat geven betreffende de *geest der misleiding* of dwaling. De *geest der misleiding* zegt: 'dit gebod is niet zo belangrijk' of 'dat gebod is niet zo belangrijk' of 'als je oprecht bent van hart en je bedoelt het goed, maakt het niet uit dat je in zonde leeft'. Deze teneur van denken komt tot uiting in alles wat de wereld voortbrengt; een voorbeeld hiervan is het boek *I'm Okay, You're Okay*.

Laten we nu gaan naar:

1 Johannes 1:6 Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet;

Vers 8 zegt dat we onszelf dan misleiden. We kunnen daarbij opmerken dat het Grieks daar heel veel nadruk legt – dit wordt voor ons heel belangrijk om te beseffen: *we kunnen onszelf misleiden!* En als we dat doen en tot de uitverkorenen behoren, dan *kunnen we misleid worden* omdat we onszelf misleiden. Dat is de ergste soort misleiding. Er staat niet dat *we worden misleid*. Satan heeft de hele wereld misleid. We worden in een andere categorie geplaatst als we uit die misleiding bevrijd worden en dan er toch weer naar terugkeren. Want dan moeten we die misleiding rechtvaardigen door te redeneren dat die gelijk staat met de waarheid in ons denken. Als we dat doen liegen we tegen onszelf. Door die zelfmisleiding blijft er geen ruimte over voor de waarheid en de *geest der misleiding* zal ons verteren. We kunnen de werkelijkheid van God niet kennen en er deel aan hebben terwijl we *in de duisternis wandelen*, omdat we dan niet in de waarheid leven. Als we tot de mensen behoren waar Johannes het hier over heeft dan *leven* we in duisternis en *wandelen* we in duisternis en *hebben* we de duisternis *lief* en *haten* we het licht.

1 Johannes 1:10 Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem [God] tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet.

God tot een leugenaar maken is godslastering omdat God niet kan liegen. De zondaar is de leugenaar en Satan is de vader der leugen *en leugenaars*.

Laten we nu eens letten op de uitspraken die met *indien* beginnen en dan gaan we verder met 1 Johannes 2:3.

- **Indien** wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben (1 Johannes 1:6).
- **Indien** wij zeggen, dat wij geen zonde hebben (1 Johannes 1:8).
- **Indien** wij onze zonden belijden (1 Johannes 1:9).
- **Indien** wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben (1 Johannes 1:10).
- En **als** [indien] iemand gezondigd heeft (1 Johannes 2:1).
- **Indien** wij zijn geboden bewaren (1 Johannes 2:3)

Als we een uitspraak tegenkomen die begint met *indien* dan moeten we een *beslissing gaan nemen* en we moeten iets gaan *beoordelen* en we moeten dat onderwerp gaan *begrijpen*. Daarom moet de Kerk als ze een zekere mate van volwassenheid bereikt – en dat is het geval hier in 1 Johannes – teruggaan naar de basisprincipes om een *helder en scherp gedefinieerd begrip van de waarheid* te krijgen om daar-naar te gaan leven.

Nog een laatste opmerking met betrekking tot *verzoening*: God, in de persoon van Jezus Christus de rechtvaardige, is het zondoffer, degene die het offer brengt, de reiniging voor de vergeving van onze zonden. God de Vader is de *ontvanger* van het offer en degene die onze zonden *vergeeft* en Jezus Christus is de *voortdurende bron van verzoening, barmhartigheid en vergeving voor onze zonden* – en *dit komt allemaal voort uit God*.

Laten we nu verdergaan in hoofdstuk 2, vers 3. Het eerste deel van *wandelen in het licht* bestaat dus uit:

- leven in het licht en in overeenstemming met de waarheid leven
- het belijden en zich bekeren van onze zonden

Nu komen we aan bij het punt dat zo belangrijk is: *het onderhouden van Gods geboden*. En dit wordt heel nadrukkelijk gezegd en het is heel specifiek en diepgaand.

1 Johannes 2:3 En hieraan **onderkennen wij** [weten we *zonder enige twijfel*], dat wij Hem kennen: **indien wij zijn geboden bewaren**.

Dit is weer een van die uitspraken die met *indien* beginnen. Het werkwoord *bewaren* staat in de tegenwoordige tijd. Het is dus een voortgaand bewaren, niet maar zo af en toe als het uitkomt, maar *altijd, voortdurend, zonder enige onderbreking. Dat is wat God van ons verlangt*. Zo weten we dat we in Christus zijn en in God de Vader – en *dat* moeten we zonder enige twijfel *weten*. Dit is ook het soort kennis dat op ervaring is gebaseerd – door Zijn geboden te houden en *in het licht te wandelen en in overeenstemming met de*

waarheid te leven, leren we dat door ervaring en weten we dat zonder enige twijfel! En God wil dat we dat zonder enige twijfel weten.

Satan zal langskomen en zeggen: 'Hoe weet je dat?' En als we de geboden niet houden, of als we het verschil niet inzien, of als we weinig belang hechten aan de geboden van God, dan is er een opening door de *geest der misleidingen* een opening waardoor het *licht – dat duisternis is* – van Satan kan binnenkomen. We moeten het dus weten. Heel nadrukkelijk, heel specifiek. Hier volgt nog een ander aspect: het houden van de geboden en gehoorzaamheid is een voorwaarde voor het zijn van een echte christen. We kunnen geen christen zijn en Zijn geboden niet houden.

Laten we zien hoe hij dit nog verder uitdiept: Let op wat er in vers 4 gebeurt. Tot en met vers 3 hebben we: *indien wij*. Hij verandert nu in: *wie zegt* (de verzen 4, 6, en 9).

Het wordt dus heel belangrijk voor ons om te begrijpen wat hij zegt. Laten we beginnen met vers 4:

1 Johannes 2:4 Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet;

Er zit heel wat in dit vers. Laten we voor meer begrip gaan naar Johannes 17:1. We moeten Christus *kennen*. We moeten de Vader *kennen*. En die kennis is gebaseerd op het feit dat we Zijn geboden houden.

Johannes 17:1-2 Dit sprak Jezus en Hij hief zijn ogen ten hemel en zeide: Vader de ure is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke, gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, ...

Laten we dat begrijpen. De woorden *over alle vlees* betekenen dat er *door niemand anders dan Jezus Christus behoud kan komen. Niemand anders! Onmogelijk!* Er is geen andere oorzaak tot behoud!

Johannes 17:2 ..., om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken.

Dit voert dus helemaal terug tot een van de fundamentele punten van onze roeping. Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader die Mij gezonden heeft, hem *trekke*. En niemand kan tot de Vader komen behalve door Mij.

Johannes 17:3 Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.

Dus we moeten *kennen* (weten) en we moeten *weten* dat we *weten*. Omdat als de geest der dwaling komt en op ons inwerkt, dan *moeten we weten!* Dat is precies wat er in deze tijd met de Kerk van God gebeurt. Deze brieven van Johannes zijn zo belangrijk voor deze tijd, omdat ze fundamenteel zijn. Zij hebben een boodschap van groot gewicht en toch als we ze lezen zijn ze zo *eenvoudig!* Ze zijn gemakkelijk te begrijpen. Er zit geen mysterie in verborgen.

Terug naar:

1 Johannes 2:4 Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet;

En dat is iets wat Israël altijd deed. Israël schiepte God altijd op met hun zonden en hun leugens. Dat kunnen we onder het Nieuwe Verbond niet doen.

Laten we dit wat nader bekijken: 'Ik ken Hem.' Omdat Johannes dit schreef zijn er een paar mogelijkheden op wie dit zou kunnen slaan:

- Op mensen die nog in leven waren en Jezus in levende lijve hadden gekend.
- Op mensen die Jezus niet in levende lijve hebben gekend, maar Hem kennen omdat de Geest in hen woont.

Wat doet de Geest van God voor ons als die in ons woont? De Geest van God is de Geest van Christus. Het is de Heilige Geest. Wat is het

hoofddoel betreffende de wetten en geboden van God wat de Heilige Geest voor ons zal doen? bedenk dat de Heilige Geest de Geest der waarheid wordt genoemd. Laten we even naar de brief aan de Hebreëën gaan. Als Christus in ons is en als we de Heilige Geest in ons hebben, zal die *ons ertoe leiden de geboden van God te houden, INDIEN we ons door de Geest laten leiden*. Hier lezen we wat God wil doen:

Hebreëën 10:15-16 En ook de Heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, ...

Dat is precies waarover we het nu hebben – Christus in ons:

- de Geest der waarheid
- de Geest der kennis
- de Geest van liefde
- wandelen in het licht
- wandelen in de waarheid
- de waarheid liefhebben

Hebreëën 10:15-16 ..., want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond [We staan allemaal onder het Nieuwe Verbond en daar schrijft Johannes over.], waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven,

Het Griekse woord dat met *schrijven* is vertaald betekent eigenlijk *graveren* of *etsen*. Dat gebeurt eigenlijk ook als er kennis in ons denken komt. Onze hersencellen worden gemodificeerd om die informatie op te slaan, ofwel **het** wordt *geëts* – het wordt een deel van ons wezen. Daarom wordt het houden van de geboden zo belangrijk. Niet alleen om te onderscheiden wie een echte christen is, maar ook voor echte christenen om het niveau te meten van hun handelen in relatie met de Geest van God, de Geest der waarheid, wandelen in het licht, het hebben van de wetten van God in hun hart en denken, daar geschreven hebben – daar *gegraveerd hebben!*

Laten we nu naar Jeremia 17 gaan, daar staat beschreven wat er gebeurt als we in de duisternis wandelen. Dat gebeurt er als we in zonde blijven leven. Dat gebeurt met een krachtige, voortdurende en vastberaden inspanning.

Jeremia 17:1 De zonde van Juda staat geschreven met ijzeren stift [vrij harde woorden], gegrift met diamanten spits in de tafel van hun hart en in de hoornen van hun altaren,

Dat laat zien wat er gebeurt als mensen zichzelf hardnekkig aan de zonde overgeven. Als zij niet langer de geboden van God houden. Het houden van de geboden van God wordt dus uitermate belangrijk. Straks zullen we in detail ingaan op een paar van die geboden. Nu eerst terug naar:

1 Johannes 2:4-5 Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar ...

Niet God, maar hij is een leugenaar. Vraag: Moeten we om de zondag te gaan houden, liegen over de sabbat? De leerstelling over zondag is een leugen. God suggereerde niet de sabbat te houden. We weten dat de Tien Geboden niet de Tien Suggesties zijn. Het zijn **geboden!** Wat Johannes hier schrijft doet hij met de grootste nadruk. God zei niet: 'Daar Ik de mens schiep en weet dat hij fysiek is en rust nodig heeft, suggereer Ik hem om één dag per zeven dagen te rusten.' Dat is de *geest van misleiding*. De Jehova's getuigen zeggen: 'Iedere dag is heilig.' Dat is niet waar! God heeft dat niet gezegd. God maakte niet alle dagen heilig. Iedere keer dat je één van de wetten, één van de geboden van God, die waarheid zijn, omzeilt, word je een leugenaar.

1 Johannes 2:4-5 ... en in die is de waarheid niet; maar **wie** zijn woord bewaart, ...

Johannes breidt het terrein nu uit van de geboden tot Gods Woord, waaronder ook alle geboden vallen. Hoeveel van Gods Woord wordt er door het zondaghoudende christendom van de wereld weggegooid? Daar zullen we het straks over hebben.

1 Johannes 2:5 maar wie zijn woord bewaart, ...

Zijn Woord omvat niet alleen geboden, niet alleen wetten, maar ook geloof en hoop en liefde en volharding en begrip.

1 Johannes 2:5 ..., in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. Hi-
eraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn.

Hij zegt hier in feite: 'Als we werkelijk willen weten dat we voort-
durend in Christus en God de Vader zijn, dan moeten we in overeen-
stemming met Zijn Woord leven.'

Laten we nu naar Johannes 14 gaan omdat dat rechtstreeks verband
houdt met wat we hier lezen. Dan zullen we zien dat de eis nog
sterker wordt. We gaan van geboden naar Zijn Woord en dat brengt
dan de liefde in ons tot *volmaaktheid*. En daardoor *weten* we dat we
in Hem zijn. We hebben die verzen vaak opgeslagen, maar laten we
dat nog eens doen want ze hebben een diepgaande betekenis en ze
vormen:

- het basisprincipe van het christen-zijn
- het basisprincipe van hoe we de geest der misleiding kunnen
vermijden
- het basisprincipe van hoe we weten in Christus te zijn
- de sleutel tot het houden van de geboden door een christen.

De Joden kijken naar de letter van de wet. Dus als iets niet specifiek
in een wet die in een of ander boek staat, is gedefinieerd, kunnen ze
het niet begrijpen. Christus draait het precies om.

Johannes 14:15 Wanneer gij Mij liefhebt, **zult gij mijn geboden
bewaren.**

De eerste brief van Johannes heeft heel wat vandoen met liefde en
dat zullen we doornemen als we daar aankomen. Hier in dit vers
wordt exact hetzelfde woord voor geboden gebruikt dat in 1 Johan-
nes 2 wordt gebruikt, het hoofdstuk dat we aan het lezen zijn.

Als we weten – en dat doen we – dat Christus de God van het Oude Testament was – en dat was Hij – dan zijn alle geboden die Hij gaf, die van toepassing zijn onder zowel het Nieuwe Verbond als het Oude Verbond, de geboden die we moeten houden. Ik heb vaak gezien dat mensen het in hun ogen 'minst belangrijke' gebod als *eerste* willen opgeven. Daarmee begint die geest van misleiding binnen te sluipen. Maar als we Hem liefhebben en Zijn geboden houden dan ontvangen we de Geest der waarheid (vers 17 in eigen bewoordingen) en dan komen we aan bij:

Johannes 14:20 Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u.

Hier hebben we alweer dat woord weten (*kennen*). Echt christen-zijn is:

- heel dogmatisch
- heel precies, op het overdrevene af
- heel goed geïnformeerd

Christus wil niet dat we zonder kennis zijn. Christus wil niet dat we in twijfel verkeren. Als er dan een hele Kerk van God is die door angst wordt geregeerd, voortdurend in spanning en onzekerheid leeft, dan kan menselijke manipulatie en macht de touwtjes in handen nemen. Christus wil dat niet. Hij wil dat we *weten* dat we in de Vader zijn, en dat Hij in de Vader is, dat wij in Hem zijn en Hij in ons is.

Johannes 14:21, 23 Wie mijn geboden heeft en ze bewaart [alweer tegenwoordige tijd], die is het, die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal geliefd worden door mijn Vader en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren. ... Jezus antwoordde en zeide tot hem: Indien iemand Mij liefheeft, ...

Daar hebben we alweer een uitspraak die met *indien* begint. Hoeveel mensen zeggen niet 'Ik heb de Heer lief.' En hoeveel mensen verkondigen niet de *geest der misleiding* in de naam van liefde?

Johannes 14:23-24 Jezus antwoordde en zeide tot hem: Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren ...

Let op, dan zullen we ons aan het Woord van God *houden* – dat is het hele fundament van de geestelijke kennis en het geestelijke begrip van het echte christen-zijn. *Houden we ons aan en leven we bij en wandelen we in het Woord van Christus?* En Jezus heeft gezegd: 'De woorden die Ik tot u spreek zijn Geest en leven.' Dat zijn de echte woorden van God. Als we dus in het licht wandelen, dan leven we in overeenstemming met de waarheid en doen we gewoon wat Jezus hier zei.

Johannes 14:23 ... en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen.

En daarom zegt Johannes in 1 Johannes: 'En onze gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus' – *beiden!* En *zij wonen in ons*.

Johannes 14:24 Wie Mij niet liefheeft bewaart mijn woorden niet; ...

Het komt dus neer op de uitspraken van God. Hoe belangrijk zijn de woorden en geboden van God? *Als God ze uit, dan zijn ze waarheid.* Als God ze in de vorm van een wet giet, *zijn ze waarheid en bindend* – en het 'loon van de zonde is de dood'. Wat laat Johannes hier dus zien? Iets dat heel veel betekenis heeft.

Johannes 14:24 Wie Mij niet liefheeft bewaart mijn woorden niet; en het woord, dat gij hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, die Mij gezonden heeft.

1 Johannes 2:5 maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt. ...

De woorden *is volmaakt* duiden op *een constante toestand van volmaakt zijn*.

Als liefde *het fundament is*, als liefde *de motiverende kracht is*, dan willen we de geboden, de woorden en de uitspraken van God houden. Laten we hierbij denken aan de boodschap van de engel Gabriël aan Zacharias, de vader van Johannes de Doper, en wat er met hem gebeurde omdat hij niet *geloofde*. Daarom is geloof iets geweldig belangrijks.

1 Johannes 5:2 Hieraan onderkennen [alweer kennen] wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen.

Dit komt in de drie brieven van Johannes iedere keer weer terug: liefde, waarheid, licht, het houden van de geboden. Het wordt heel specifiek en nadrukkelijk. Johannes doet dit op zo'n manier dat er geen ontsnappingsruimte overblijft. We zijn of aan de ene kant van de afscheiding, op Gods weg, wandelend in het licht, of we zijn aan de andere kant van de afscheiding, wandelend in de duisternis. Het enige probleem is dat er teveel mensen zijn die over de afscheiding heen klimmen.

In deze tijd zijn er – omdat de *geest der dwaling* over de hele wereld komt – heel wat *schemerchristenen*. Een andere manier om deze christenen aan te duiden is Laodiceeërs. Zij zijn niet heet noch koud, maar lauwwarm en lopen naakt rond – waarbij naaktheid erop duidt dat ze de geboden van God niet houden.

1 Johannes 5:2-3 Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen. Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar,

Laten we teruggaan naar 1 Johannes 2. Die eerste twee hoofdstukken zitten zo boordevol informatie, maar als we ervoor gaan zitten om ze door te lezen, is het heel eenvoudig te lezen. Daardoor kan het ons ontgaan hoe diepgravend ze in werkelijkheid zijn. Dit betekent dus dat de liefde van God op een voortdurende manier in ons volmaakt en vervuld wordt, doordat we:

- de geboden houden

- Zijn Woord houden

Laten we de volgende stap nemen. Let op wat hier staat:

1 Johannes 2:6 Wie zegt, dat hij in Hem [Christus, mogelijk inclusief de Vader] blijft, **behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft.**

We kunnen dus niet uitzoeken welke geboden we wel of niet houden. ons voorbeeld is Christus. Hij wandelde in het licht. Dus moeten ook wij in het licht wandelen. Dat moet ons doel zijn en dat doel zal ons onderweg *vervolmaken!*

Wat zegt Johannes hier in feite? Dat dit het hele doel is van het liefhebben van God, het hele doel van het houden van Zijn geboden, het hele doel van het in Hem zijn. En dit doel is: ***te wandelen zoals ook Hij heeft gewandeld.*** We weten dat Hij nooit zondigde. Dat is een hele opgave!

Laten we nu naar Lucas 17 gaan om iets heel belangrijks te gaan begrijpen. Ik weet dat ik sommige van deze dingen nogal herhaal, maar ik weet ook dat ze heel belangrijk zijn voor ons. De enige manier dat we kunnen gaan groeien in de diepte van kennis en begrip van de diepe dingen van God, is om echt het fundament van liefde en de Geest van God en wandelen in het licht en wandelen in de waarheid te begrijpen.

Lucas 17:5 En de apostelen zeiden tot de Here: Geef ons meer geloof.

Wat zegt Hij daarop? 'Ik kan jullie niet meer geloof geven. Jullie kunnen meer geloof krijgen door ***op God te vertrouwen***, door ***God lief te hebben.***'

Lucas 17:6-10 De Here zeide: Indien gij een geloof hadt als een mosterdzaad, gij zoudt tot deze moerbeiboom zeggen: Word ontworteld en in de zee geplant, en hij zou u gehoorzamen. Wie van u zal tot zijn slaaf, die voor hem ploegt of het vee hoedt, als hij van het land

thuiskomt, zeggen: Kom terstond hier aan tafel? Zal hij niet veeleer tot hem zeggen: Maak mijn maaltijd gereed, schort uw kleren op en bedien mij, tot ik klaar ben met eten en drinken, en daarna kunt gij eten en drinken? Zal hij de slaaf soms danken, omdat hij deed wat hem bevolen was? Zo moet ook gij, nadat gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben slechts gedaan, wat wij moesten doen.

Laten we iets heel duidelijk gaan begrijpen: ***God gaf Zijn geboden en ze moeten door de hele mensheid gehouden worden.*** Op basis daarvan zal God de wereld oordelen. Hoe kan God in Zijn oordeel over hen zeggen dat ze zondigden, als het niet voor de ***hele*** mensheid vereist was de geboden van God te houden? Samengaand met 1 Johannes 5:6 kunnen we zeggen dat als we God niet liefhebben in geloof en hoop en vertrouwen, we ons niet de verplichting zullen stellen te wandelen zoals Hij wandelde. Met andere woorden om verder te komen dan alleen maar het houden van de geboden, ***moeten we ze houden omdat we God liefhebben.*** We moeten ze houden omdat we bij ieder Woord van God willen leven.

Laten we nu naar Mattheüs 5 gaan omdat de *geest der dwaling* langskomt en zegt: 'Dit is niet zo belangrijk. Dat is niet zo belangrijk. En dat andere punt is ook niet zo belangrijk.' Of zoals iemand die een hoge functie binnen de Kerk van God bekleedde, zei toen hij door andere leden van de kerk in een restaurant werd aangetroffen terwijl hij garnalen at en daarop werd aangesproken: "Ik ben een heiden." De mensen willen het gebod dat in hun ogen het minst belangrijke is, afschaffen. Het sabbatsgebod is niet een van de minst belangrijke, het is een van de meest belangrijke.

Wat we gaan lezen is een van de basispunten die we hoorden en begrepen toen God ons riep. Dit moeten we binnen een voortdurende relatie met God de Vader en Jezus Christus blijven begrijpen om in het licht en in de waarheid te kunnen blijven wandelen.

Mattheüs 5:17-19 Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde

vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, **eer alles zal zijn geschied** [of: eer allen ernaar zullen handelen]. Wie dan een van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen.

Het woord *doen* is de vertaling van het Griekse *poieo* wat duidt op in praktijk brengen. Dit brengt dit rechtstreeks in verband met 1 Johannes, waar wordt gezegd de waarheid in praktijk te brengen, in overeenstemming met de waarheid te leven; niet alleen maar te erkennen dat de waarheid waar is, maar ***dit te erkennen door ernaar te leven***.

Denk eens aan de Tien Geboden. Welke zou u als de *minst belangrijke* beschouwen? Laten we een stap verder gaan: Welk gebod zou u als het minst belangrijke willen beschouwen om uzelf te rechtvaardigen dat gebod niet langer te houden. Deze geboden maken deel uit van Gods Woord en als u dit werkelijk zou doen zou u zichzelf tot een *schemerchristen* maken.

- Zou uw keuze het niet houden van de sabbat kunnen zijn?
- Zou uw keuze het ijdel gebruiken van Gods naam kunnen zijn?
- Zou uw keuze begeren kunnen zijn?
- Zou uw keuze rein en onrein voedsel kunnen zijn?
- Zou uw keuze het niet geven van tienden en offeranden kunnen zijn?

Er zijn veel mensen die menen dat dit laatste punt het minst belangrijke is. De waarheid is echter dat ze dit zo zien door hun begeerte om ook dat te bezitten wat niet van hen is; wat van God is behoort tot God. Wat van Caesar is behoort tot Caesar; en hij neemt het tegenwoordig reeds van ons af voordat we het in handen krijgen.

Wat is dus het *minst belangrijke* gebod? Denk daar eens goed over na! Hoe staat u ten opzichte van de Heilige Dagen? Geloofd u niet een *leugen* om het niet houden van de Heilige Dagen voor uzelf te rechtvaardigen?

Wat doet God echter altijd met het minst belangrijke? ***Dat maakt Hij tot iets met de meeste diepgang en betekenis!*** Daarom hebben de Heilige Dagen zoveel betekenis. Daarom bevatten zij de hele betekenis, het hele plan van God en God heeft ze verborgen in een gedeelte van de Bijbel dat door de mensen als het minst belangrijk wordt beschouwd – het boek Leviticus.

Dat is nogal iets als we dit echt gaan analyseren. Nu naar:

1 Johannes 2:6 Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft.

Dat gaat dieper dan gewoon de striktheid van de letter van de wet, het houden van de geboden en zulk soort dingen. Dit is heel belangrijk. Wat deed Jezus? Wat zei Jezus dat Hij altijd deed?

Laten we daarvoor naar Johannes 8 gaan. Daar zien we een paar dingen die hier ook rechtstreeks verband mee houden. Laten we erop letten hoe Johannes dit heel scherp omlijnt. Door het hele evangelie van Johannes en de brieven van Johannes omlijnt hij dit heel scherp en duidelijk!

Johannes 8:23 En Hij zeide tot hen: Gij zijt van beneden, Ik ben van boven; gij zijt van deze wereld, Ik ben **niet van deze wereld**.

Breng dat in verband met Johannes 17:11-18 – ***wij zijn niet van deze wereld***.

Johannes 8:24 Ik heb u dan gezegd, dat gij in uw zonden zult sterven; want indien gij niet gelooft, dat **Ik het ben**, zult gij in uw zonden sterven.

Wat is een van de *minst belangrijke* leerstellingen die men in deze tijd overboord gooit? Er zijn veel mensen die zeggen dat Jezus niet de Here God van het Oude Testament was. En toch zegt Hij hier: 'Als u niet gelooft dat **Ik ben** – dat is een naam van de God van het Oude Testament – en dat zegt Hij, de **Ik ben**, dat Hij de door God gezonden Messias is. Door dat te zeggen, **Ik ben**, verwijst Hij naar

'Ik ben *de Weg* en *de Waarheid* en *het Leven*', en zegt Hij: 'U zult in uw zonden sterven.'

Johannes 8:25-28 Zij dan zeiden tot Hem: Wie zijt Gij? Jezus zeide tot hen: Wat spreek Ik eigenlijk nog met u? Ik heb veel over u te zeggen en te oordelen; maar die Mij gezonden heeft, is waar, en wat Ik van Hem gehoord heb, dat spreek Ik tot de wereld. Zij hadden niet begrepen, dat Hij tot hen van de Vader sprak. Jezus dan zeide: Wanneer gij de Zoon des mensen verhoogd hebt, zult gij inzien, dat Ik het ben en niets uit Mijzelf doe, doch dat Ik dit spreek, gelijk de Vader Mij geleerd heeft.

Iedere keer weer hier in Johannes 8 zegt Hij: '**Ik ben**'. Hij zei hun dat nadat Hij gezegd had 'u bent van uw vader, de duivel'. En Hij zegt: 'Voor Abraham was, **Ik ben**.' Zij reageerden: 'Hoe kan deze man Abraham hebben gezien, terwijl Hij nog geen 50 jaar oud is?' Maar ze begrepen de woorden '**Ik ben**'. Let nu op de woorden 'zult gij inzien, dat Ik [het] ben en niets uit Mijzelf doe' in het zojuist gelezen vers 28. Dus als we onszelf ertoe verplichten te wandelen zoals Jezus wandelde, zullen we niets uit onszelf doen. Met andere woorden met Christus in ons, met God de Vader in ons, zullen doen wat de Vader wil dat we doen.

Johannes 8:28-29 ..., doch dat Ik dit spreek, gelijk de Vader Mij geleerd heeft. En die Mij gezonden heeft, is met Mij. Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt.

Dat is de hele samenvatting van wat het betekent *te wandelen zoals Hij wandelt*, namelijk die dingen doen die God *behagen*. Als u een echt doel wilt hebben, een echte uitdaging, iets dat u een verandering van gedrag, een verandering van houding zal geven, onderzoek u uw eigen leven dan op basis van de volgende vraag: Welk gebod is voor mij het minst belangrijk? Welk gebod plaats ik gewoonlijk in een categorie van onbelangrijkheid waardoor ik mezelf rechtvaardig me daar niet aan te houden? Dan komt u echt uit bij de kern, de waarheid, van de zaak waar het om draait!

Laten we verdergaan:

Johannes 8:30-33 Toen Hij dit sprak, geloofden velen in Hem. Jezus dan zeide tot de Joden, die in Hem geloofden: **Als** gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken. Zij antwoordden Hem: Wij zijn Abrahams nageslacht ...

En Christus maakte duidelijk dat het er in het geheel niet toe doet wie we nu zijn, *het is van belang wat we zijn, niet wie.*

Terug naar:

1 Johannes 2:6-7 Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen, als Hij gewandeld heeft. Geliefden, ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, ...

Dat is heel interessant! Leviticus 19 bevat heel wat onderwijs dat we in het Nieuwe Testament terugvinden. Laten we eens kijken hoe Hij elk van die geboden daar afsluit.

Leviticus 19:1-4 De HERE sprak tot Mozes: Spreek tot de ganse vergadering der Israëlieten en zeg tot hen: Heilig zult gij zijn, want Ik, de HERE, uw God, ben heilig. [Dat staat ook in 1 Petrus 1 en 2.] Ieder zal voor zijn moeder en zijn vader ontzag hebben en mijn sabbatten houden: [Let op hoe dit eindigt.] **Ik ben de HERE, uw God.** [*Specifiek, dogmatisch en nadrukkelijk!*] Gij zult u niet tot de afgoden wenden en u geen gegoten beelden maken: **Ik ben de HERE, uw God.**

Daarna gaat Hij verder met het vredeoffer, hoe dat gegeten moet worden en wanneer dat moet worden gedaan.

Leviticus 19:9-10 Wanneer gij de oogst van uw land binnenhaalt, zult gij de rand van uw veld niet geheel afmaaien, en wat nog is blijven liggen van uw oogst, zult gij niet oplezen. [Dat moet blijven liggen voor de armen.] Ook zult gij uw wijngaard niet afzoeken en het afgevallene van uw wijngaard niet oplezen; dit zult gij voor de armen en de vreemdelingen laten liggen: **Ik ben de HERE, uw God.**

Elk van deze geboden wordt op deze wijze benadrukt. Met andere woorden hij zegt: '***Ik zeg u in de naam van God dat deze geboden bindend zijn voor u.***' Ik zie hier geen enkel gebod dat in deze tijd niet in acht moet worden genomen.

Leviticus 19:11-12 Gij zult niet stelen, gij zult niet liegen en gij zult elkander niet bedriegen. [Dit staat ook in Efeziërs 4 en Colossenzen 3.] Gij zult bij mijn naam niet vals zweren ...

Jezus maakte dit nog bindender door te zeggen dat men niet bij Gods naam en ook niet bij de stad mocht zweren. Hij zei verder: 'Laat uw ja ja zijn en uw nee nee.

Leviticus 19:12-14 ... en zo de naam van uw God ontheiligen: **Ik ben de HERE**. Gij zult uw naaste niet afpersen en gij zult niet roven; het loon van een dagloner zal niet de nacht bij u overblijven tot de morgen. Een dove zult gij niet vloeken en voor een blinde zult gij geen struikelblok leggen, maar gij zult voor uw God vrezen: **Ik ben de HERE**.

Gemeente, dit maakt allemaal deel uit van het oude gebod, maar het is *nieuw* omdat het nu ook geestelijk bindend is. Het is *nieuw* omdat we nu verplicht zijn te wandelen zoals Jezus wandelde.

Leviticus 19:15-18 Gij zult bij het rechtspreken geen onrecht doen [O, was dat maar waar in deze tijd!]; gij zult de arme niet begunstigen en de aanzienlijke niet voortrekken [Geldt dat ook niet voor deze tijd?]; op rechtvaardige wijze zult gij uw naaste berechten. Gij zult onder uw volksgenoten niet als een lasteraar rondgaan; gij zult uw naaste niet naar het leven staan: **Ik ben de HERE**. [Dit is allemaal ook nieuwtestamentische leerstelling vol diepgaande betekenis!] Gij zult uw broeder in uw hart niet haten; openlijk zult gij uw volksgenoot terechtwijzen en niet ter wille van hem zonde op u laden. Gij zult niet wraakzuchtig en haatdragend zijn tegenover de kinderen van uw volk, maar uw naaste liefhebben als uzelf: **Ik ben de HERE**.

Terug naar:

1 Johannes 2:7 Geliefden, ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij van den beginne gehad hebt. Dit oude gebod is het woord, dat gij gehoord hebt.

Dit kan op veel verschillende manieren worden toegepast. Dit kan worden toegepast op de manier waarop Jezus begon te prediken; dat is dan de boodschap die Hij in Mattheüs 5,6 en 7 bracht. Dat maak allemaal deel uit van het *nieuwe* gebod. Maar het is ook een *oud* gebod. Jezus zei diverse malen: 'Gij hebt gehoord dat tot de ouden gezegd is, maar Ik zeg u ...' Hij bracht oude geboden op een nieuwe manier.

1 Johannes 2:8 Toch schrijf ik u een nieuw gebod, ...

Veel mensen vinden dit maar geklets. Hij weet niet wat hij zegt. Oud gebod, nieuw gebod. Wat bedoelt hij eigenlijk? Wat is het nieuwe gebod?

Johannes 13:34 Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt.

Laten we naar Johannes 15 gaan. We zullen daar zien dat het niet alleen dat *nieuwe* gebod is om elkaar lief te hebben, maar dat er een nieuwe dimensie wordt gegeven aan alle geboden van God. Dus ik vraag nogmaals: Welk gebod vindt u het *minst belangrijk*? Hoe weet u dat? Als u het overtreedt en uzelf rechtvaardigt dat het geen punt is om dit gebod te overtreden omdat het *niet zo belangrijk* is.

Het nieuwe gebod waar Johannes het over heeft is nieuw omdat nu de Geest van God in ons is. Het is nu gebaseerd op de Geest van liefde, de Geest van waarheid, de Geest van licht, de Geest van bereidheid. Dat graaft diep! En zo moeten we dat gaan doen. Waarom is de Kerk van God in deze tijd in zoveel verschillende groepen uiteengevallen? Dat zal zo blijven totdat ze dit leren. Ze zullen in hun kleine groepjes blijven omdat God dit in hun denken zal gaan schrijven. In kleine groepen kun je je niet verbergen, kun je je niet op de achtergrond houden. Je bent er of je bent er niet. Daarom wil God

het zo, omdat Hij wil dat we groeien in de genade en de kennis en het begrip dat van God de Vader en Jezus Christus komt.

Laten we naar Johannes 15:9 gaan. Nogmaals hier hebben we het algemene doel waar we opuit zijn. Hier is de maat van de wasdom der volheid van Christus.

Johannes 15:9 Gelijk de Vader Mij heeft liefgehad, heb ook Ik u liefgehad; blijft in mijn liefde.

Hoe doen we dat? *Want dit is de liefde van God dat we Zijn geboden houden en Zijn geboden zijn niet zwaar. Als u Mij liefhebt, houd Mijn geboden.* Dit is allemaal gebaseerd op Gods liefde en Geest.

Johannes 15:10 Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde.

Daar hebben we alweer een uitspraak die met *indien* begint. Hoe staan wij hierin? Ontwijken we deze *indiens* of voeren we ze uit? Als we een echte christen zijn voeren we al deze *indien*-uitspraken uit:

- Vers 6: **Indien** gij niet in Mij blijft ...
- Vers 7: **Indien** gij in Mij blijft ...
- Vers 10: **Indien** gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde.

Waarom? Jezus zei: 'Ik doe altijd de dingen die Hem behagen.' Moeten we daarvan voor onszelf een gedenkplaatje maken? Dat in de hand houden om er voortdurend naar te kijken? Op onze voorhoofden plakken? We moeten voortdurend in gedachten houden: Doe ik de dingen die God behagen? Als we dat in gedachten houden, zullen we merken dat we ons per dag vaak zullen moeten bekeren. Onze oude menselijke natuur wil niet de dingen doen die God behagen.

Johannes 15:11-14 Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde. Dit is mijn gebod, dat gij el-

kander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad. Niemand heeft grotere liefde, dan dat hij zijn leven inzet voor zijn vrienden. **Gij zijt mijn vrienden, indien gij doet, wat Ik u gebied.**

Laten we nu teruggaan naar 1 Johannes 2. Hij laat daar heel duidelijk zien dat het houden van de geboden

- de *maat*
- de *standaard*
- de *uiterlijke manifestatie*

is van wat er binnenin ons zit en dan gaan we daar bovenuit door

- Zijn geboden te *houden*
- Zijn woord te *houden*
- onszelf te *verplichten te wandelen zoals Hij wandelde*

Het is dus geen geklets over een *oud* en een *nieuw* gebod, maar het is het Woord van God dat altijd *nieuw* is ook al is het *oud*.

Hij zegt dus in:

1 Johannes 2:8-9 Toch schrijf ik u een nieuw gebod, want (wat waarheid is in Hem en in u) de duisternis gaat voorbij [*in* ons en *voor* ons] en het waarachtige licht schijnt reeds. [Nu volgt nog een standaard.] **Wie** zegt in het licht te zijn en zijn broeder haat, die is in de duisternis tot nu toe.

Dat is nog een reden dat de Kerk van God zo verdeeld is: we moeten dit gaan leren. Dit werd in grote organisaties teveel gedaan, werd daarin verborgen gehouden en door de hiërarchie in de doofpot gestopt. Deze dingen sluimeren nog steeds bij veel mensen die hierdoor te lijden hebben gehad, waardoor zij op hun beurt broeders zijn gaan haten. Zij verkeren daardoor in duisternis. Laten we hopen en bidden dat zij dit overwinnen.

We moeten het kwade haten. We moeten zonde haten. Maar we moeten niet onze broeders haten.

1 Johannes 2:10 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en in hem is niets aanstotelijks;

Als mensen aanstoot nemen aan het Woord van God – en dat is heel jammer – maar dan nemen ze aanstoot aan Christus. Maar wij moeten er niet opzettelijk opuit zijn aanstoot aan andere mensen te geven.

Nu naar:

Mattheüs 18:6-7 Maar een ieder, die een dezer kleinen, die in Mij geloven [Hoe zwaar rekent God aanstoot geven aan? *Heel zwaar!*], tot zonde verleidt [Statenvertaling: ergert (d.w.z. aanstoot geeft)], het zou beter voor hem zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee. [Dit zijn Christus' woorden.] **Wee** de wereld om de verleidingen tot zonde. Want er moeten verleidingen komen, maar **wee die mens**, door wie de verleiding komt.

Een deel van ons christen-zijn is dus te leren hoe het soort liefde te hebben, het soort houden van de geboden en het soort wandelen in Christus zodat we anderen geen aanstoot geven.

Mattheüs 18:8-11 Indien uw hand of uw voet u tot zonde verleidt [Zo belangrijk is het om aanstoot geven weg te doen!], houw hem af en werp hem weg. Het is beter voor u verminkt of kreupel ten leven in te gaan, dan met twee handen of twee voeten in het eeuwige vuur geworpen te worden. En indien uw oog u tot zonde verleidt, ruk het uit en werp het van u. Het is beter voor u met één oog ten leven in te gaan, dan met twee ogen in het hellevuur geworpen te worden. Ziet toe, dat gij niet een dezer kleinen veracht. Want Ik zeg u, dat hun engelen in de hemelen voortdurend het aangezicht zien van mijn Vader, die in de hemelen is. [Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te behouden.]

Daarna gaat Hij verder met een gelijkenis over het ene schaap dat verloren was.

Een van de dingen die wij proberen te doen, gemeente, is mensen van God te helpen om te genezen van de aanstoot die ze hebben ge-

nomen, en ook van die ze hebben gegeven. En elk van ons zal in zijn leven anderen aanstoot geven. Als we dat doen moeten we ons daarvan bekeren. We moeten veranderen. We moeten eruit groeien.

Weer terug naar:

1 Johannes 2:10-11 Wie zijn broeder liefheeft, blijft in het licht en in hem is niets aanstotelijks; maar wie zijn broeder haat, is in de duisternis en wandelt in de duisternis en hij weet niet waar hij heen gaat, want **de duisternis heeft zijn ogen verblind**.

Er zijn in deze tijd heel wat mensen die zeggen dat ze zien, maar ze zijn *schemerchristenen* en zijn *afgestompt* in hun zien, in hun horen en in hun houden van de geboden, in alles wat ze doen. Ze zijn futloze christenen geworden. Zij moeten hun leven weer op orde krijgen. Hoe? Precies zoals Johannes hier zegt. Daarom is dat zo belangrijk. Het houden van de geboden! ***We moeten gehoorzaam zijn!*** En deze gehoorzaamheid ***moet op liefde zijn gebaseerd***, omdat het op die manier vervolmaakt wordt. En dat is meer dan alleen maar de geboden. ***Het gaat daarbij ook om Zijn Woord en om Zijn waarheid.*** En daarnaast ***verplichten wij onszelf ook zo te wandelen als Hij heeft gewandeld.*** En ik weet dat het vervullen van deze verzen 9 tot 11 – voor ons, voor mij, voor u – een hele uitdaging is om ze op de juiste wijze te vervullen.